

Pocit bezpečí a psychosociální potřeby

Střecha nad hlavou

Zcela mizí trojgenerační rodiny mého dětství, kdy v jednom prostoru žila rodina ve složení babička, dědeček, maminka, tatínek a několik dětí. Z psychosociálního hlediska to bylo velmi zdravé uspořádání dovolující mezigenerační kontakty a spolupráci. Z hlediska osobní svobody to bylo naopak omezující, protože to těžko umožňovalo v daném prostoru jiné kontakty zvenčí. Nicméně při zdravém vývoji mladá generace „vylétla z hnízda“ a občas se zjevila pomáhat té střední v péči o tu nejstarší. Domovy pro seniory byly výjimkou, ženy bývaly v domácnosti a péče o rodiče byla na nich. Odlehčením byla u střední a vyšší vrstvy služka nebo pomocnice v domácnosti.

Ačkoliv trh s byty je stále přehlacen poptávkami, je dnes téměř samozřejmostí, že každá generace žije samostatně, ta nejmladší si někdy vydupe či vyškemrá samostatné bydlení ještě před dosažením plnoletosti a většinou na rodičích tak trochu parazituje. Nejstarší generace touží po samostatném bydlení, dokud na to stačí, často bývá nezbytné vyměnit samostatnost za nějaké kolektivní zařízení s péčí, které závisí na movitosti žadatelů. Většinou ani samotný důchod nepokryje náklady na pobyt a je nutné sahat do úspor.

Obtížná situace vzniká, když senior nebo seniorský pár přestane zvládat vše potřebné pro standardní chod domácnosti a svých životů a je nutná různě náročná permanentní péče. Protože poptávka po

pečovatelských zařízeních je podstatně větší než nabídka, je nutné včas plánovat a dohadovat se již při prvních projevech nedostatečnosti o další řešení. Patřím k té nejstarší generaci a jsem si vědom toho, jak se ze všech sil snažíme popřít svou slabost a zachovat co nejdéle samostatnost. Někdy jsou tyto postoje trucovité ve chvílích, kdy je už samostatný pobyt reálným rizikem, a to přináší mnoho napětí a konfliktů.

V drobných věcech se spolehni na rozum,
ve velkých věř srdci.
Sigmund Freud

Řešením by byl včas sestavený plán, který by počítal se všemi eventualitami, tedy i s tou nepříznivou, a jasně natrasoval postup v takovém případě. Tedy jak dlouho ponechat původní stav a od kdy a jak ho měnit. Lidsky řečeno: Babičko, dědečku, chceme vám ponechat co nejvíce z původního provozu a pojďme si jasně a poctivě všichni teď říct, že až to začne být rizikové, přijmete pomoc. Jsou i dostupné některé sociální služby, kterých je možné využít (vyjmenujeme je později v samostatné kapitole).

Finanční zajištění

Zatím to vypadá tak, že dostat se pod most vyžaduje buď neobyčejnou smůlu, nebo vytrvalé úsilí. Ani ti, kteří jsou chudí, nejsou v ohrožení smrti hladem, jen si holt nemohou dovolit o moc víc než základní věci. Ti bohatí se často chovají naprosto bezohledně ke stavu planety, ale s tím také nic nenaděláme. Jako stát se stále nechováme odpovědně a občasný výkřik komunistických zločinců, že nákup stíhaček je nemorální, je jen ohlasem Moskvy. Pátá kolona tu vždy byla a bude; jde o to, aby jí lidé nenalítli. Při rozumném hospodaření dvojice důchodců podvýživou netrpí. Pochopitelně nakupuje raději levněji a odtud zkarikovaný pohled na lovce slev.